

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/72/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124357858
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124357858.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej v spore žalobcu: Expres Reality, s. r. o., so sídlom SNP 876/6, 920 01 Hlohovec, IČO: 48 045 314, zastúpený: JUDr. Viktor Mlynek, advokát, so sídlom Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX A. XXX, o zaplatenie 40 513,29 eura s príslušenstvom, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/123/2024 – 136 zo dňa 22. 05. 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd m e n í uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 9C/123/2024 – 136 zo dňa 22. 05. 2025 tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie v nasledovnom znení: Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobcu: Expres Reality, s. r. o., so sídlom SNP 876/6, 920 01 Hlohovec, IČO: 48 045 314 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX v katastrálnom území C., obec C., okres D., vedených Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor a to k pozemkom: parcela registra „C“ KN parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 465 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 24 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X – záhrada o výmere 96 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X – záhrada o výmere 322 m² a k stavbe: rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele registra „C“ KN parc. č. X/X, a to všetko za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu voči žalovanému v celkovej výške 40 513,29 eura, ktorá je predmetom súdneho konania vo veci samej.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, § 328 ods. 2 veta prvá, § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a § 344 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 24. 04. 2025 bol súdu doručený návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného. Návrh žalobca odôvodnil tým, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX v katastrálnom území C., obec C., okres D., vedené Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor ako pozemky parcela registra „C“ KN parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 465 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 24 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X – záhrada o výmere 96 m², parcela registra „C“ KN parc. č. X – záhrada o výmere 322 m² a stavba – rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na parcele registra „C“ KN parc. č. X/X (ďalej len „nehnuteľnosti“), žalovaný na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10. 05. 2016 previedol na žalobcu za kúpnu cenu 90 000 eur, ktorá bola žalovanému vyplatená. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/69/2019 – 451 zo dňa 28. 09. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/93/2021 – 583 zo dňa 09. 11. 2022 bolo určené, že výlučným vlastníkom nehnuteľností je žalovaný, a to na základe vyslovenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie

boli nehnuteľnosti vrátené do vlastníctva žalovaného a žalovanému vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu žalobcovi, v opačnom prípade dochádza k bezdôvodnému obohateniu vo výške prijatej kúpnej ceny. Žalobca si v konaní vo veci samej uplatňuje len nerozporovanú časť kúpnej ceny vo výške 40 513,29 eura.

Neodkladnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že existuje obava z budúceho zmarenia exekúcie, keďže vplyvom podanej žaloby o zaplatenie by mohlo dôjsť zo strany žalovaného k účelovému scudzeniu nehnuteľností alebo k zaťaženiu záložným právom alebo inou ťarchou. Obavu zo zmarenia exekúcie žalobca odôvodnil aj výškou pohľadávky, ktorá nie je uspokojiteľná z bežných príjmov žalovaného, ako aj postojom žalovaného v súdnom konaní, keď naďalej spochybňuje nárok žalobcu a je možné očakávať, že bude využívať všetky dostupné právne prostriedky proti nároku žalobcu, čím je žalobca vystavený riziku, že počas trvania súdneho konania žalovaný nehnuteľnosti scudzí alebo zaťaží. Žalobca poukázal na skutočnosť, že voči žalovanému sa vedie minimálne jedno exekučné konanie a aj na to, že na aktuálnom liste vlastníctva nehnuteľností je vyznačená plomba s informáciou: „Rozhodnutie o zriadení záložného práva“, čo nasvedčuje tomu, že k nehnuteľnostiam môže byť zriadené záložné právo. V danom prípade zápisu záložného práva zrejme bráni poznámka na liste vlastníctva o nariadenom neodkladnom opatrení zdržania sa výkonu záložného práva na základe uznesenia Okresného súdu Topoľčany v prebiehajúcom súdnom konaní sp. zn. TO-6C/17/2023. Žalobcovi bolo aktuálne doručené rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 25. 03. 2025 č. k. 12Co/38/2024 – 90 (správne malo byť 12Co/38/2024 – 190), na podklade ktorého bude poznámka o začatí výkonu záložného práva vymazaná a nehnuteľnosti budú zbavené ťarch, čo zvyšuje riziko či už účelového alebo reálneho scudzenia, alebo zaťaženia nehnuteľností žalovaným. Na základe vyššie opísaných skutočností žalobca navrhol zriadiť záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného evidované na LV č. XX pre kat. úz. C..

Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zistil, že z LV č. XX pre kat. úz. C. vyplýva, že žalovaný je vlastníkom nehnuteľností – parcely registra „C“, parc. č. X/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 465 m², parc. č. X/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 24 m², parc. č. X, záhrada o výmere 96 m², parc. č. X, záhrada o výmere 322 m² a rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. X/X v podiele 1/1. Nehnuteľnosť nadobudol na základe rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/69/2019 – 451 zo dňa 28. 09. 2021 o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a určenie neplatnosti právnych úkonov v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/93/2021 – 583 zo dňa 09. 11. 2022. Z výpisu z Obchodného vestníka č. 34/2022 vyplýva, že voči žalovanému ako povinnému je vedené exekučné konanie 93EX 1278/2021 v prospech oprávneného: E. - F. A. a. s., so sídlom G. H. X, I., IČO: XX XXX XXX. Oprávnený v exekučnom konaní navrhol v zmysle § 167 ods. 2 Exekučného poriadku zriadiť exekučné právo na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného. Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. TO-6C/17/2023 – 126 zo dňa 26. 04. 2024 vyplýva, že výrokom I. bolo rozhodnuté o tom, že záložné právo na základe zmluvy o zriadení záložného práva uzatvorenej dňa 01. 07. 2016 medzi J. K. F., s. r. o. (predtým L. M. I., a. s.) ako žalovaným v 1. rade a Expres Reality, s. r. o. ako žalovaným v 2. rade, k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie C., parcely registra „C“ parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 465 m², parc. č. X/X – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 24 m², parc. č. X – záhrada o výmere 96 m², parc. č. X – záhrada o výmere 322 m², stavba so súp. č. XXX ako „rodinný dom“, postavený na parcele č. X/X, na sumu uvedenú v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. 460872/Zal/1 zo dňa 01. 07. 2016, evidovaná Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor pod N., nevzniklo. Tento rozsudok súdu prvej inštancie bol zmenený rozsudkom odvolacieho súdu č. k. 12Co/38/2024 – 190 zo dňa 25. 03. 2025 voči Expres Reality, s. r. o. Hlohovec ako žalovanému v 2. rade tak, že odvolací súd žalobu o určenie, že záložné právo na nehnuteľnosti nevzniklo voči žalovanému v 2. rade (Expres Reality, s. r. o.) zamietol.

Prvoinštančný súd preskúmal návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj listinné dôkazy doručené súdu, pričom zistil, že žalobca si voči žalovanému uplatňuje peňažný nárok vo výške 40 513,29 eura s príslušenstvom a má obavu, že žalovaný by sa mohol účelovo zbaviť majetku – nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, čím by bola budúca exekúcia ohrozená. Žalobca svoj nárok oprel o existujúcu kúpnu zmluvu, ktorá bola rozhodnutím súdu určená ako absolútne neplatná, pričom žalobca zaplatil časť kúpnej ceny žalovanému, preto nejde o zjavne nedôvodný alebo neexistujúci nárok, ale o v určitej miere osvedčený nárok, opretý o skutkové okolnosti, pri ktorých možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a usudzovať s väčšou mierou pravdepodobnosti na vydanie priaznivého rozhodnutia vo veci samej. V takomto prípade na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky a jej príslušenstva vo všeobecnosti slúži práve záložné právo. V predmetnom konaní žalobca jednoznačným spôsobom osvedčil možnosť existencie pohľadávky voči žalovanému, ktorá je predmetom konania vo veci samej,

takže žalovaný by mohol byť súdom zaviazaný na zaplataenie žalovanej pohľadávky. V súvislosti s existenciou obavy o úspešné vymozenie predmetnej pohľadávky sa súd stotožnil s tvrdeniami žalobcu, ktorými poukázal na to, že vplyvom podanej žaloby o zaplataenie, ako aj obranou žalovaného v tomto konaní spočívajúcom v spochybnovaní nároku žalobcu ako aj skutočnosti, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti, ktorá by bola spôsobilým subjektom na zriadenie záložného práva, a teda by mohlo zo strany žalovaného dôjsť k scudzeniu vyššie uvedených nehnuteľností a tým pádom môže byť prípadná pohľadávka žalobcu ohrozená. Návrh žalobcu smeruje k zriadeniu záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, ktoré sú spôsobilým predmetom zabezpečovacieho opatrenia. Prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie svojej súdom priznanej pohľadávky. V prípade, ak dôjde k realizácii záložného práva prednostným záložným veriteľom, príp. vykonaním exekúcie predajom nehnuteľností, bude sa môcť takto podieľať na výťažku z predaja nehnuteľností po uspokojení prednostného záložného veriteľa, resp. záložných veriteľov v poradí pred ním. Súd prvej inštancie po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že účel zabezpečenia v budúcnosti možno judikovanej pohľadávky a zamedzenia možného nebezpečenstva uspokojenia nároku žalobcu je možné dosiahnuť práve nariadením zabezpečovacieho opatrenia, pričom boli splnené všetky predpoklady pre jeho nariadenie. Súd preto vyhodnotil návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za opodstatnený a v plnom rozsahu mu vyhovel.

Nakoľko nariadením tohto zabezpečovacieho opatrenia v priebehu konania vo veci samej konanie nekončí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o vydanie zabezpečovacieho opatrenia nerozhodoval, ale o ňom rozhodne až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

4. Proti vydanému uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil. Poukázal na bod 2. napadnutého uznesenia, v ktorom súd prvej inštancie uvádza kúpnu cenu 90 000 eur, ktorá bola žalovanému vyplatená. K uvedenému poznamenal, že už v iných konaniach, vrátane trestného konania, bolo preukázané (teda dokázané), že žalovaný od žalobcu nikdy neprevzal, resp. nemal zaplataenú „kúpnu cenu 90 000 eur.“ Toto vyjadrenie je podporené aj vyjadrením samotného žalobcu, ktorý si vo veci samej uplatňuje „len“ nerozporovanú časť kúpnej ceny vo výške 40 513,29 eura. Podľa názoru žalovaného však ani v tejto časti nejde o kúpnu cenu. V súčasnej dobe pre neexistenciu akejkolvek pohľadávky žalobcu nie je dôvod na majetku žalovaného čokoľvek zabezpečovať a navyše nie je zrejmé ani to, z čoho pramení akákoľvek obava, že exekúcia (samozrejme len v prípade jej dôvodnosti) bude ohrozená. Žalovaný doposiaľ nijako nekonal tak, že by akákoľvek prípadná exekúcia mohla byť ohrozená. V bode 18. odôvodnenia napadnutého uznesenia prvoinštančný súd uvádza, že zabezpečovacie opatrenie považuje za dôvodné, keďže žalobca má obavu, že žalovaný by sa mohol účelovo zbaviť majetku. Takáto obava však nebola žiadnym spôsobom ani len osvedčená, vyjadrenia žalobcu o jeho obavách sú čisto všeobecné a ničím nepodporené. To, o akú zmluvu (v tejto veci o kúpnu zmluvu) žalobca svoj nárok opiera, samo o sebe nesvedčí o dôvodnosti takéhoto nároku, navyše, pokiaľ žalobca tvrdí, že zaplatal časť kúpnej ceny, čo však nie je pravda. To, že nešlo o úhradu kúpnej ceny, bude ešte len predmetom konania vo veci samej. V bode 19. odôvodnenia napadnutého uznesenia súd uvádza, že sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že vplyvom podanej žaloby o zaplataenie, ako aj obranou žalovaného v tomto konaní, ako aj skutočnosti, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti, ktorá by bola spôsobilým subjektom na zriadenie záložného práva, by zo strany žalovaného mohlo dôjsť k scudzeniu uvedených nehnuteľností. Rovnako z týchto vyjadrení súdu nie je zrejmé, ako súd môže zdôvodniť napadnuté uznesenie tým, že by mohlo dôjsť k scudzeniu, keď žiadne konanie žalovaného nenasvedčuje, a to ani v náznakoch, že by takáto možnosť vôbec prichádzala do úvahy. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že žalovaný mal aj inú exekúciu, išlo o sumu 106,37 eura (v súvislosti s nedoplatkom na poisťovni), ktorú žalovaný uhradil ešte v roku 2022 (t. j. pred tromi rokmi), keďže v tom čase pracoval ako vodič nákladnej dopravy a nevedel o tejto exekúcii z dôvodu, že bol pracovne odcestovaný, pričom táto suma bola následne riadne splatená. Ďalej žalobca uvádza, že na liste vlastníctva je vyznačená plomba pod číslom Z-1285/2024 „Rozhodnutie o zriadení záložného práva (sudcovské, exekučné, daňové), čo nasvedčuje tomu, že k nehnuteľnosti bude v blízkej dobe zriadené záložné právo. Toto vyjadrenie žalobcu bolo podané zrejme zámerne, keďže žalobca musel mať vedomosť, že ide o výmaz predtým nezákonne zriadeného záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach. Nie je pravdou ani tvrdenie žalobcu, že žalovaný nevlastní inú nehnuteľnosť.

Žalovaný ďalej uviedol, že nikdy nemal záujem uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobcom za účelom získania peňazí za predaj nehnuteľností, ale len z dôvodu vyrovnania dlhov žalobcu. V súvislosti s klamlivým predajom nikdy neobdržal kúpnu cenu uvedenú v zmluve, všetko bolo organizované zo strany žalobcu

(konateľa a spoločníka), resp. jeho sprostredkovateľa, ale podľa vyjadrenia sprostredkovateľa s plným vedomím spoločníka a konateľa žalobcu. Skutočnosť, že sa v konaní bráni voči podanej žalobe ako strana konania, sama o sebe nemôže byť dôvodom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia voči jeho osobe. Má za to, že napadnuté uznesenie bolo vydané predčasne a nevyplýva z neho dôvodnosť jeho vydania, keďže súd pri rozhodnutí vychádzal len zo skreslených, až nepravdivých vyjadrení žalobcu prednesených v podanom návrhu. Za účelom preukázania tvrdených skutočností žalovaný pripojil k svojmu odvolaniu aj výpis z listu vlastníctva č. XX a upovedomenie o ukončení exekúcie 93EX 1278/21 – 5 AK.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že žalovaný vo svojom odvolaní neuviedol žiadne vecné, skutkové a ani právne relevantné argumenty, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru o nesprávnosti napadnutého uznesenia. Pokiaľ žalovaný uvádza, že nešlo o kúpnu cenu, ide o účelové tvrdenie žalovaného, ktoré nielenže žiadnym spôsobom nepreukázal, ale ani neosvedčil. Žalobca považuje takéto tvrdenia za absolútne nelogické a účelové, produkované s cieľom deformovať skutkový stav bez jediného dôkazu. Žalobca nerozumie, čo iné ako kúpna cena z titulu uzatvorenej kúpnej zmluvy malo byť žalovanému vyplatené, zvlášť, keď bola žalovanému vyplatená spôsobom dojednaným v kúpnej zmluve. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorej zaplata sa žalobca domáha v tomto konaní, v súčasnosti existuje, pričom rozhodnutie súdu, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu nie je konštitutívnym rozhodnutím, na základe ktorého pohľadávka vzniká, ale má deklaratórnu povahu, pričom vznikla z dôvodu neplatnosti kúpnej zmluvy ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatnej zmluvy v zmysle § 451 ods. 2 a 457 Občianskeho zákonníka. Obava z ohrozenia exekúcie v danom prípade pramení, resp. je osvedčená súhrnom konkrétnych skutočností, na ktoré žalobca poukázal v článku III. podaného návrhu, s ktorými sa súd prvej inštancie stotožnil. V danom prípade na preukázanie splnenia podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, resp. na preukázanie dôvodnosti jeho nariadenia, nie je potrebné preukázať existenciu konania nasvedčujúceho scudzeniu nehnuteľností, pretože v takom prípade by sa už nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (napr. po právoplatnom povolení vkladu vlastníckeho práva na základe scudzenia nehnuteľnosti) minulo účinkom. V danom prípade je preukázané, že žalovaný preukázateľne nedisponuje príjmom a prostriedkami, ktorými by vedel uspokojiť nárok žalobcu v prípade, ak by mu bol v konaní vo veci samej súdom priznaný, pričom žalovaný je vlastníkom len nehnuteľností uvedených v podanom návrhu, a sú tu také konkrétne skutočnosti uvedené žalobcom, na základe ktorých nemožno vylúčiť, že by žalovaný mohol nehnuteľnosti scudziť, aby zmaril uspokojenie pohľadávky veriteľa. Žalovaný nemá v predmetných nehnuteľnostiach hlásený žiadny pobyt, a teda je evidentné, že tieto neslúžia na jeho bývanie, čo len zvyšuje riziko toho, že by žalovaný mohol pristúpiť k scudzeniu týchto nehnuteľností, keďže ho k nim nič neviaže a nie sú jeho obydliím. Na nehnuteľnostiach po tom, ako boli zbavené všetkých tiarch, neexistuje žiadna právna prekážka (ak by nebolo nariadené zabezpečovacie opatrenie), ktorá by žalovanému bránila v scudzení týchto nehnuteľností. Žalovaný aj po tom, ako mal exekúcie v čase uzatvárania kúpnej zmluvy, t. j. v roku 2016, má exekúciu aj v súčasnosti, pričom je irelevantné v akej výške, pretože už len z tejto skutočnosti plynie záver, že žalovaný si riadne neplní svoje záväzky a vzniká obava, že ani záväzok voči žalobcovi nebude chcieť riadne a dobrovoľne splniť. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že nie je pravdou, že by nevlastnil inú nehnuteľnosť, mal vo svojom odvolaní uviesť a označiť, aké iné nehnuteľnosti vlastní, čo však neurobil, a preto žalobca má za to, že žalovaný žiadne iné nehnuteľnosti hodnotou primerané k pohľadávke žalobcu, nevlastní. Žalovaný si nesprávne interpretuje podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože ním spomínaná realizácia úkonov dlžníka smerujúcich k nakladaniu s majetkom, ktoré by mohli zmariť exekúciu, je len jedným z viacerých možných konaní, resp. skutočností, ktoré môžu predstavovať obavu z ohrozenia exekúcie. Žalobca sa o uvedenej exekúcii žalovaného dozvedel z verejne dostupného zdroja, kde je stále táto exekúcia vedená ako aktívna, pričom žalobca nemal možnosť preveriť jej stav, pretože nebol účastníkom tohto exekučného konania, pričom vychádzal zo správnosti a aktuálnosti údajov uvedených v Obchodnom vestníku. Vzhľadom na postoj žalovaného k nároku žalobcu, ktorý ho popiera, je možné očakávať, že konanie bude trvať dlhší čas, čo zvyšuje riziko, že s majetkom žalovaného môže byť naložené tak, že exekúcia nároku žalobcu bude ohrozená, pričom nemusí ísť ani o aktívne konanie žalovaného, ale napríklad o existenciu pohľadávky iného veriteľa, ktorý sa bude chcieť domôcť jej splnenia z majetku žalovaného.

6. Žalovaný v odvolacej replike akcentoval skutočnosti uvádzané v odvolaní, že súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia rozhodol len na základe toho, čo súdu tvrdil žalobca, pričom žalovaný sa v podanom odvolaní snažil vyvrátiť zavádzajúce a účelové tvrdenia žalobcu. Zopakoval, že nemá žiadne

dlhy, nesplatené záväzky, je vlastníkom nehnuteľností, resp. spoluvlastníkom aj iných nehnuteľností, je riadne zamestnaný v pracovnom pomere, má pravidelný príjem a je ženatý, čo vyvracia tvrdenia žalobcu z ohrozenia exekúcie. Zdôraznil, že doposiaľ nekonal spôsobom, že by akákoľvek prípadná exekúcia mohla byť ohrozená a ani údajná obava žalobcu zo scudzenia nehnuteľností nebola žiadnym spôsobom osvedčená.

7. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na to, že obranu žalovaného v podobe odvolania voči nariadenému zabezpečovaciemu opatreniu nemožno vnímať izolovane len ako uplatňovanie procesných práv žalovaného, ale obsah jeho podaní ako sa vehementne bráni voči dočasnému zabezpečovaciemu opatreniu, môže naznačovať, že v prípade, ak by bolo nariadené zabezpečovacie opatrenie zrušené, žalovaný by mohol ďalšími úkonmi s nehnuteľnosťami, ktoré vlastní a spoluvlastní, zásadným spôsobom ohroziť exekúciu nároku žalobcu. S poukazom na uvedené je preto procesná aktivita žalovaného ďalšou konkrétnou skutočnosťou preukazujúcou dôvodnosť a opodstatnenosť obavy žalobcu z ohrozenia exekúcie.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle § 388 CSP zmeniť a návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

9. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

11. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

12. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

17. Odvolací súd v rámci preskúmania odvolaním napadnutého uznesenia zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Základnými predpokladmi na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, sú: a) existencia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, b) spôsobilý predmet záložného práva, c) zriadenie záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, d) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie istoty veriteľa, že pre prípad úspechu v konaní bude môcť svoju pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom sudcovského záložného práva, teda po tom, ako bola pohľadávka v súdnom konaní právoplatne priznaná. Konanie o zabezpečovacom opatrení (rovnako ako konanie o neodkladnom opatrení), sa vyznačuje tým, že súd prvej inštancie nezisťuje všetky skutočnosti nevyhnutné pre rozhodovanie vo veci samej a stanovené

pre dokazovanie, ale je nevyhnutné osvedčiť okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o potrebe jeho nariadenia. Pri rozhodovaní zároveň musí byť dodržaná zásada primeranosti takéhoto zásahu do práv dotknutej osoby, a to v pomere k osvedčenému ohrozeniu oprávnených záujmov žalobcu.

18. Z napadnutého uznesenia nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie považoval všetky zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za splnené, v dôsledku čoho podanému návrhu v celom rozsahu vyhovel. V súvislosti s existenciou obavy zo zmarenia úspešného vymoženia uplatnenej peňažnej pohľadávky súd prvej inštancie akceptoval tvrdenia žalobcu, že vplyvom podanej žaloby a obranou žalovaného spočívajúcou v aktívnom spochybňovaní žalovaného nároku, ako aj skutočnosti, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnej inej nehnuteľnosti, ktorá by bola spôsobilým subjektom na zriadenie záložného práva, v dôsledku čoho by mohlo dôjsť k scudzeniu dotknutých nehnuteľností žalovaným, môže byť pohľadávka žalobcu ohrozená. Odvolací súd sa s týmto záverom prvoinštančného súdu nestotožnil, keďže zo žalobcom tvrdených skutočností reálna obava z ohrozenia prípadnej exekúcie nevyplýva. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je len osvedčenie toho, že žalujúca strana má proti žalovanej strane peňažnú pohľadávku (či už judikovanú alebo takú, ktorá by mohla byť judikovaná neskôr (teda v práve prebiehajúcom spore), ale aj osvedčenie toho, že prípadná exekúcia voči žalovanému je reálne a bezprostredne ohrozená. Ide o podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne, pričom nesplnenie čo i len jednej z nich neumožňuje súdu zabezpečovacie opatrenie nariadiť.

19. Súd prvej inštancie skúmajúc existenciu obavy z ohrozenia exekúcie poukázal jednak na výšku uplatňovanej pohľadávky a taktiež na majetkové pomery žalovaného, ktorý podľa tvrdenia žalobcu nevlastní inú nehnuteľnosť zaťažiteľnú záložným právom. Podľa názoru odvolacieho súdu však hrozbu neúspešnej exekúcie len na základe týchto atribútov vyvodzovať nemožno. Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je potrebné aspoň osvedčiť, že žalovaný chystá alebo už realizuje také úkony, ktoré bezprostredne smerujú k sťaženiu alebo úplnému zmareniu exekúcie, čo v posudzovanej veci doposiaľ osvedčené nebolo. Žalobca v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver, že by vymoženie uplatnenej pohľadávky v prípade jeho úspechu v konaní mohlo byť ohrozené. Poukazovanie žalobcu na skutočnosť, že uplatnená pohľadávka nie je uspokojiteľná z bežných príjmov žalovaného, a že tento svojím postojom v konaní spochybňuje žalobcov nárok, samé o sebe nezakladajú dôvod na poskytnutie ochrany zabezpečovacím opatrením tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Žalovaný preto v podanom odvolaní dôvodne namietal, že žalobca v konaní neosvedčil existenciu úkonov, ktoré by smerovali k zmenšovaniu majetku žalovaného v snahe zmariť uspokojenie žalobcovej pohľadávky.

20. Odvolací súd záverom k veci poznamenáva, že spochybňovanie uplatneného nároku žalobcu v prebiehajúcom súdnom konaní je legitímnym spôsobom procesnej obrany žalovanej strany a nie činnosťou, ktorá by bez ďalších súvisiacich krokov ohrozovala výsledok prípadnej exekúcie. Ani poukazovanie žalobcu na majetkové pomery žalovaného nemôže byť relevantné pre prijatie záveru o možnom ohrození exekúcie, keďže podstatné v posudzovanej veci je správanie potencionálneho dlžníka (žalovaného), ktoré zmarenie prípadnej exekúcie zatiaľ v ničom nenaznačuje.

21. Nakoľko žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako nedôvodný zamietol.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým bude skončené konanie vo veci samej.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.